

Ivona Jukić

MOŽDA

Možda sam luda jer vjerujem da Tišina liječi
i jer mislim da je zvuk
staklastog sudaranja perlica
ovješanih da zveckaju na vjetru Muzika.

I jer vjerujem u bića koja postoje tek u tami,
kad ugasim svjetlo,
oči im svjetlucaju u mraku.

I jer osjetim da dolazi oluja
po pucketanju zraka.

Možda sam nestvarna jer nalazim
zaboravljene riječi, kišne kapute
i poluispijene šolje kafe
iza onih koji su u žurbi napustili
svoje mjesto.

Možda ja hodam onda kad mislim da lebdim,
možda su boje koje ja vidim
sve jedna i siva.

Možda, ali baš me briga.

BITKA NA POLJU DUŠA I.

Mrve se stoljeća pod stiskom šaka,
Gvozdene vojske spasenja na putu,
Zadah zapuštenih predjela.
Zagrlj ledeni kip
Jer ljudskost je svakako umrla
U hramu neprestanih pitanja.
Raznesene duše lutaju
Bespućima beznada
Lete njihovi nezatomljeni krici.
Raspuštene i zamršene kose
Pobjede i Porazi
Vijore na vjetru poput zastava.

NE KOPIRATI

BITKA NA POLJU DUŠA II.

Mrve se stoljeća pod stiskom šaka,
Gvozdene vojske spasenja na putu,
Zadah zapuštenih predjela.

Zagrlj ledeni kip
Jer ljudskost je svakako umrla
U hramu neprestanih pitanja.

Raznesene duše lutaju
Bespućima beznađa
Lete njihovi nezatomljeni krici.

Raspuštene i zamršene kose
Pobjede i Porazi
Vijore na vjetru poput zastava.

NE KOPIRATI

SOLILOKVIJ

Dali su vam imena
Da se zbog njih poubijate.
Poklonili su vam riječi
S kojima se dobro laže
Prazne su vam oči,
Nemate više šta ni da mrzite,
Nikom neće ništa značiti ni ako odete.
Zatvori mi oči!
Pali smo u grotno neprestanog ponavljanja.

NE KOPIRATI

CRVENO

Kad si daleko od dubina,
tješiš se visinama.
Sjedim pored prozora,
u krilu pregršt trešanja.

Noć ustupa život mekoći sa istoka.
Glatko klizim niz zidove,
do tla, bez dna.

Danas počinje još jedan dan za uspomene.
Nosim amajliju trenutka oko bijelog vrata,
nosim tvoje ime u tokovima krvi.

Nosim i sebe u ovaj dan.
I nekoliko trešanja, ipak.

NEKOPRATI

SAMOĆA

Uzmi mene, samoća mi se topi sa noktiju,
Večeras sam gledala previše sretnih krajeva.

Čemu uostalom služi televizija?

Uzmi me, jer ništa ne mogu da učinim,
Jer slušam, a ne čujem, sve što gledam, više ne vidim.

Hoću da pružim ruku, da vam umanjim bol,
Ali nemam snage... Kad odrasteš, vile ti oduzmu moć.

NE KOPIRATI

PRIZNANJE

Da li je potreban trag
ili sam pogrešno shvatila naslikane simbole?
Dok se vjera budi u kapljicama zore,
želim da dočekam prste tuge
koji nalaze melodiju zatvorenih očiju,
pod istim nebom
bez ijednog sazviježđa.

NE KOPIRATI

MEĐU LJUDIMA

Noćni leptiri,
bića i drugi sagovornici
traže prolaz u vremenu.
Sudaraju se s automobilima,
glasnom muzikom iz klubova,
njihove kose od dima maste se
podnebljem grada.
Čarobna stvorenja,
vječni tragači,
uvijek u zoru pronalaze put
povratka u snove.

NE KOPIRATI

IZGOVORI

Mogla sam... ali je naišao autobus i zapljusnuo
me vodom iz bare pa nisam.

Mogla sam... ali mi nije zvonio budilnik sa zvukom
žaba u ljetno popodne, pokvarila se baterija.

Mogla sam... ali mi je suknja bila prekratka,
a jezik predugačak.

Mogla sam... ali sam se našla u gužvi, metalne kutije
na točkovima pune ljudi su me spriječile.

Mogla sam... ali tamo zaista nešto loše miriše.

Mogla sam... ali, ako baš morate da znate,
nisam htjela i nikad neću.

NE KOPIRATI

INSISTIRAM

Vidim svoje lice u pepelu.

A ti?

Imam modrice na duši.

A ti?

Krvarim zbog minulog bola.

A ti?

A ti?

A ti?

Osjetiš li... išta?

Išta?

NE KOPIRATI

PR

DIOGEN pro kultura

<http://diogen.weebly.com>